2 Οκτωβρίου 2026

Κύπρου Γεώργιος: Δεν χαρίζουμε τη γη μας σε κανέναν

/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Με την παρουσία της Πρόεδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων κ. Αννίτας Δημητρίου και του Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου πραγματοποιήθηκε εχθές, Πέμπτη, 1η Οκτωβρίου 2026, στην πλατεία του Καθεδρικού Ναού Αποστόλου Βαρνάβα στην Αρχιεπισκοπή, η μουσικοχορευτική εκδήλωση μνήμης και τιμής: «Κύπρος – Μικρά Ασία. Από την Πόλη στη Μεσαορία» με το Μουσικό Σχήμα του Στέφανου Πελεκανή.

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε με την ευκαιρία των 1400 ετών από τον Ακάθιστο Ύμνο και των 60 ετών από την καθιέρωση του Εθνικού Ύμνου της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Στον χαιρετισμό του ο Μακαριώτατος ανέφερε τα εξής:

Με ιδιαίτερη συγκίνηση χαιρετίζω τη σημερινή εκδήλωση με τον ευφάνταστο τίτλο «Κύπρος – Μικρά Ασία: Από την Πόλη στη Μεσαορία», την οποία διοργανώνει η Ιερά Αρχιεπισκοπή, με επικεφαλής τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Μεσαορίας κ. Γρηγόριο και τους συνεργάτες του.

Η αναφορά στη Μικρά Ασία πάντοτε μας πληγώνει. Όχι μόνο γιατί η Κύπρος είναι ένας τόπος ομοιοπαθής, ούτε μόνο γιατί και ο δικός μας λαός γνώρισε την προσφυγιά, τον ξεριζωμό και την απώλεια της πατρογονικής γης. Μας πληγώνει βαθύτερα ο γεωγραφικός ξεριζωμός από χώματα αγιασμένα, από τόπους στους οποίους ο ελληνικός πολιτισμός και η ελληνική παρουσία είχαν αφήσει το αποτύπωμά τους για αιώνες. Και η πληγή γίνεται ακόμη βαθύτερη όταν αναλογιζόμαστε ότι ήρθε σε μια στιγμή κατά την οποία πολλοί πίστευαν πως άγγιζαν την εκπλήρωση εθνικών προσδοκιών, που είχαν διαμορφώσει τη συλλογική συνείδηση για πολλές γενιές. Αντί για την πραγμάτωση των προσδοκιών ήρθε το μεγάλο πένθος του ξεριζωμού.

Αυτή η ιστορική μνήμη αποκτά βαθύτερο νόημα όταν τη συνδέσουμε με την Κύπρο. Γιατί και η Κύπρος γνώρισε, δεκαετίες αργότερα, τον δικό της ξεριζωμό, τη δική της προσφυγιά, τη δική της τραγωδία• και τόσα χρόνια μετά, εξακολουθεί να ζει τις συνέπειες της εισβολής και κατοχής από τον ίδιο αιμοσταγή λαό. Αυτή η μνήμη ενώνει απόψε τη Μεσαορία και όλη την κατεχόμενη Κύπρο με την Κωνσταντινούπολη και την Μικρά Ασία.

Το έθνος, τότε, το 1922, δεν είχε άλλη επιλογή. Υπέγραψε αποδοχή των τετελεσμένων της πολεμικής βίας κι έγινε η θύμηση της Μικρασίας θρήνος και οδυρμός.

Εμείς δεν θα διαγράψουμε ποτέ από τις διεκδικήσεις μας τη Μεσαορία και όλη την κατεχόμενη γη μας.

Όσα χρόνια και να περάσουν και όσες γενιές κι αν παρέλθουν, δεν χαρίζουμε τη γη μας σε κανένα. Κι αποτελεί ευτυχή συγκυρία ότι η σημερινή εκδήλωση γίνεται στην επέτειο του εορτασμού της ανακήρυξης της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Μπορεί τα τραγικά γεγονότα του 1974, με τις καταστροφικές συνέπειες , να επισκίασαν την πορεία της Κυπριακής Δημοκρατίας. Δεν μπορούν, όμως, να μειώσουν ούτε τη σημασία της ανεξαρτησίας ούτε την αξία του αγώνα που προηγήθηκε. Σήμερα, 66 χρόνια από την εγκαθίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας, η 1η Οκτωβρίου 1960 παραμένει ένα σημαντικό ορόσημο στη νεότερη Ιστορία του τόπου μας. Η Κυπριακή Δημοκρατία γεννήθηκε μέσα από αγώνες, θυσίες, προσδοκίες και δύσκολους συμβιβασμούς. Κι έχει στόχο και προορισμό την

απελευθέρωση όλης της επικράτειάς της και πορεία προς την ευτυχία του λαού της.

Γι' αυτό δεν μπορούμε, ιδιαίτερα, σήμερα, να ξεχνούμε εκείνους που μας χάρισαν την Κυπριακή Δημοκρατία: Τον επικό αγώνα της ΕΟΚΑ του 1955-1959, όσους αγωνίστηκαν και κυρίως όσους έπεσαν κατά την διάρκειά του. Μπορεί ο αγώνας εκείνος να μην πέτυχε τον αρχικό του στόχο, που ήταν η ένωση με τη μητέρα πατρίδα, την Ελλάδα• πέτυχε, όμως, κάτι καθοριστικό: την απαλλαγή της Κύπρου από τον αποικιακό ζυγό και τη δημιουργία της Κυπριακής Δημοκρατίας. Η ανεξαρτησία που αποκτήσαμε ήταν προϊόν δύσκολων διεθνών και πολιτικών συσχετισμών και συνοδεύτηκε από περιορισμούς και συμβιβασμούς. Ήταν, όμως, το αποτέλεσμα μιας μακράς πορείας αγώνων και θυσιών και αποτέλεσε την απαρχή της σύγχρονης κρατικής μας υπόστασης• και σήμερα, ένα είναι βέβαιο: η Κυπριακή Δημοκρατία αποτελεί το σημαντικότερο θεσμικό και πολιτικό μας στήριγμα. Αποτελεί την κρατική υπόσταση ολόκληρου του κυπριακού λαού και το πλαίσιο μέσα από το οποίο μπορούμε να υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματα και τις ελευθερίες μας και να διεκδικούμε το μέλλον της πατρίδας μας.

Ως εκ τούτου, η διαφύλαξή της αποτελεί ευθύνη απέναντι στο παρόν, αλλά κυρίως απέναντι στο μέλλον. Οφείλουμε να προστατεύουμε την Κυπριακή Δημοκρατία, να ενισχύουμε την κρατική της υπόσταση και να μην επιτρέπουμε σε κανέναν να υποτιμά τη σημασία και τον ρόλο της. Η Κυπριακή Δημοκρατία είναι το θεσμικό μας καταφύγιο, η έκφραση της κρατικής μας υπόστασης και το βασικό μας εργαλείο για να συνεχίσουμε να διεκδικούμε μια Κύπρο ελεύθερη.

Την ίδια στιγμή, έχουμε χρέος να κρατούμε ζωντανή τη μνήμη όλων εκείνων που αγωνίστηκαν και θυσιάστηκαν για την ελευθερία του τόπου μας, αλλά και όλων εκείνων που συνέβαλαν στη θεμελίωση και την οικοδόμηση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Να τιμούμε εκείνους που μας την παρέδωσαν και να αντιλαμβανόμαστε ότι η Ιστορία δεν είναι μόνο παρελθόν, είναι μια σκυταλοδρομία παρελθόντος, παρόντος και μέλλοντος. Γιατί ένας λαός, που ξεχνά τις θυσίες των προηγούμενων γενεών κινδυνεύει να χάσει και την αξία όσων εκείνες οι γενιές κατάφεραν να κερδίσουν.

Η σημερινή ημέρα, που συγκεντρώνει και όσα επετειακά μας θυμίζει ολόκληρη η χρονιά (τα 1400 έτη Ακαθίστου Ύμνου – και αυτός συνδεμένος με εθνικούς αγώνες- τα 200 χρόνια της ηρωικής Εξόδου του Μεσολογγίου, τα 60 χρόνια της καθιέρωσης του Εθνικού μας Ύμνου), δεν είναι μόνο ημέρα επετειακού εορτασμού. Είναι ημέρα μνήμης, περισυλλογής και ευθύνης. Είναι μια ευκαιρία να κοιτάξουμε το παρελθόν με σεβασμό, αλλά και το μέλλον με αποφασιστικότητα. Να διδαχθούμε από τις μεγάλες καταστροφές που γνώρισε ο Ελληνισμός, από τις θυσίες που προηγήθηκαν, αλλά και από τα λάθη που οδήγησαν σε τραγωδίες και διχασμούς. Ας κρατήσουμε, λοιπόν, ζωντανή την ιστορική μας μνήμη και ας

διεκδικήσουμε και εμείς με τη σειρά μας τα δίκαια τόσο της Μεσαορίας όσο και του καθόλου Ελληνισμού της Κύπρου.

Με αυτές τις σκέψεις συγχαίρω όλους όσους κοπίασαν για τη πραγματοποίηση της αποψινής εκδήλωσης και εύχομαι να φανούμε αντάξιοι των προγόνων μας γιατί η Ιστορία είναι ο αμείλικτος κριτής.